

Evodinus borealis

Mindre frågeteckenbock

Skalbaggar, Långhorningar

NE

NA

LC

DD

NT

VU

EN

CR

RE

Nära hotad (NT)
B2ab(iii,iv)

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Cerambycidae (långhorningar), **Släkte:** *Evodinus*, **Art:** *Evodinus borealis* - mindre frågeteckenbock (Gyllenhal, 1827) **Synonymer:** *liten frågeteckenbock*, *Evodinellus borealis* (Gyllenhal, 1827)

Kännetecken

En c:a 10 mm lång, svart- och gultecknad långhorning med antenner som är längre än halva kroppen. Grundfärgen är svart, men på varje täckvinge finns framme vid skuldorna en rund gul fläck. Vidare finns en c-formad fläck med öppningen mot sömmen mitt på vingarna och längs bak mot spetsen finns ytterligare en rund ljus fläck.

Utbredning och status

Utbredd från norra Uppland till Torne lappmark. Världsutbredningen sträcker sig från Norge, Finland och Estland över Karelen och vidare österut i Ryssland samt i Karpaterna.

Ekologi

Larvutvecklingen sker under ganska löst sittande bark på relativt klena stammar och grövre grenar av gran och tall i ganska täta, fuktiga barrskogsbestånd. Träden är vanligtvis, trots att de inte är grova, mer än 150 år gamla. Lokalerna utgör ofta skyddsvärd naturskog. På hösten det andra året går larven ut ur barken och faller ner på marken, varefter den går ner i råhumusen och förpuppar sig där i början av maj. Den fullbildade skalbaggen kan visa sig framme redan sista dagarna i maj och flyger sedan under ett par veckors tid. Den besöker gärna vita blommor och sitter därför med förkärlek på blommor av rönn, hägg, vitsippa och stenbär. Arten är därför mycket lätt att konstatera genom att man sätter ut buketter med rönnblommor i små gläntor i skogen i början av juni.

Hot

Det slags lågproduktiva skogsbestånd som arten föredrar minskar år från år genom att man gärna avverkar och/eller dikar ut dem. På många ställen finns nu endast ett par hektar stora områden med lämplig skog kvar efter någon liten bäck eller myrkan.

Åtgärder

Vi bör spara alla fuktiga lavgranskogsbestånd av självgallrings- och stavgranstyp vi har kvar i landet.

Litteratur

- Jansson, A. & Palm, T. 1936. Resultat av en coleopterologisk studieresa till nordvästra Jämtland. *Ent. Tidskr.* 57: 180–182.
- Gaunitz, C. B. 1928. Cerambycider från Sorsele socken. *Ent. Tidskr.* 49: 249.
- Lundberg, S. 1960. Bidrag till kännedom om svenska Coleoptera. 3. *Ent. Tidskr.* 81: 111.
- Lundberg, S. 1989. Sällsynta skalbaggar från en gammal granskog i Blåkölen reservatet i Norrbotten. *Ent. Tidskr.* 110: 138, 143.
- Palm, T. 1942. Coleopterafaunan vid nedre Dalälven. *Ent. Tidskr.* 63: 29.

Författare

Bengt Ehnström 1999. © ArtDatabanken, SLU 2006.